

Trzyczęściowa forma

Utwór muzyczny zbudowany z trzech sekcji – głównej, kontrastującej i ostatniej będącej powrotem (z modyfikacjami) do sekcji pierwszej

Gdy pierwszą sekcję oznaczmy literą A, a drugą literą B, formę tę zapiszemy skrótem ABA. Rzeczywiście pierwsza i trzecia sekcja są praktycznie jednakowe. Rozpoczynają się i kończą w tonacji zasadniczej, wykorzystują ten sam materiał muzyczny. Jednak nie zawsze powtórzenie jest dosłowne (dosłowne powtórzenie zaznacza się w nutach wyrazem „da capo”). Kompozytorzy mogą skrócić ostatnią sekcję albo dać się ponieść wyobraźni i wprowadzić w niej większe wariacyjne zmiany. Druga sekcja ma za zadanie wprowadzenie kontrastu: tematycznego, tonalnego, fakturalnego. Jednym z rodzajów kontrastującej sekcji środkowej jest [trio](#). Ta nazwa sugeruje zastosowanie kameralnego brzmienia.

Przykładem [menueta](#) utrzymanego w formie trzyczęściowej jest III część *Symfonii C-dur* op. 11 Józefa Elsnera.